

CARRO INDUSTRIAL

REPRESA. Tot i les incerteses que planen sobre el futur de l'economia, els experts vaticinen que la sortida de la recessió la conduirà la indústria. **FUTUR.** Consideren que el model de creixement ha de tenir base manufacturera

JORDI GARRIGA
BARCELONA

Un dels pitjors llasts de la recessió ha estat posar en qüestió la identitat econòmica de Catalunya. Mals averanys han projectat per a un futur no gaire llunyà una desertització industrial al país, però les darreres dades, i les previsions de veus autoritzades, permeten pensar que la sortida de la crisi serà pel sender de la indústria, de la seva ocupació dels mercats globals.

Fa pocs dies l'Idescat publicava un brot verd de ca l'ample, que dins d'un context de decrement interanual del PIB en el segon trimestre, però ja més lleu (-0,3%), la indústria creix, un 2,1%, deixant ben lluny els retrocessos de fa un any, de 15-16 punts. Joan Trullén, director de l'Institut d'Estudis Industrials i Metropolitans de Barcelona, diu: "Veiem clarament que quan Alemanya es recupera, Catalunya també ho fa, fins al punt que podem assegurar que estira el carro de la recuperació de l'economia espanyola." Trullén esgrimeix dades com ara que Catalunya ha estat capaç d'absorbir els 24 punts de decrement que presentava el seu índex de producció industrial (IPI) de març del 2009. Si ho veiem per autonomies, mentre que l'IPI de Madrid està en un decrement de cinc punts i el del País Basc només creix al 0,3%, Catalunya s'aixeca amb un 4,8%. Si el global d'Espanya està en el 3,2%, i el de Catalunya en el 4,8%, "tot tenint en compte que Catalunya té el 25% del teixit industrial espanyol, s'infereix que és la que està impulsant la recuperació".

L'EXPORTACIÓ. Una altra dada per fer un diagnòstic encoratjador: l'índex d'utilització productiva, que abans de la crisi estava en el 82%, i que en els moments més crus de la recessió va davallar fins al 60%, ja va arribar en el segon trimestre a un esperançador 70%, el nivell més elevat des del tercer trimestre del 2008. La clau és l'exportació, en què Trullén creu que hi ha encara molt recorregut, tot recordant que el 80% de la balança corrent és manufactura. Considera que hi ha un error en el diagnòstic, en no valorar com a indústria tots els serveis que s'hi vinculen. Amb vista al

Vista general del complex de la indústria petroquímica de Tarragona. JUDIT FERNÁNDEZ

mitjà termini, la protecció de la capacitat productiva que resta fa necessària una estratègia "al servei de l'exportació, en què es facin polítiques d'infraestructures en trens i aeroports per potenciar l'eix mediterrani". Justament, en el segon trimestre d'enguany, les exportacions de béns i serveis han continuat millorant, amb una taxa de variació interanual del 9,3%. Altres fortaleses que assenyalava Trullén són, en contra del que alguns pensen, la productivitat, que creix al ritme del 5% i se situa còmodament dins dels estàndards de la UE.

Trullén considera que hi ha un

error en el diagnòstic, en no valorar com a indústria tots els serveis que s'hi vinculen, i Antoni Soy, secretari d'Indústria i Empresa de la Generalitat, es manifesta en un sentit semblant, en afirmar que "hem d'emmirallar-nos en països com Suècia, Finlàndia o Holanda, que tenen una estructura netament manufacturera, des de la qual avancen cap a les TIC". És a dir, no cal superar la manufactura per anar al coneixement, sinó que l'economia de la informació faci més innovadora la nostra capacitat industrial. Soy afegeix que "ja no podem competir en preus i qualitat, en què Àsia ja ens supe-

ra, i per això l'element fonamental és innovar, per a la qual cosa cal un entorn reformat per a les empreses, amb un sistema financer sanejat, un nou mercat laboral i una administració reformada". I si, com diu, cal "facilitar l'aparició de noves idees", és crucial una altra reforma, la del sistema educatiu, per tal de fomentar l'esperit emprenedor. Soy és el principal dissenyador del pla de política industrial 2010-2020 de la Generalitat, basat en quatre eixos: innovació, internacionalització, estructura empresarial, sostenibilitat i política de clústers.

Joaquim Boixareu, conseller delegat d'Inestal Group, és dels que pensen que cal continuar tenint fe en la indústria, "tot i que ara l'economia del coneixement és molt important a Catalunya, els sectors de futur seran els industrials, els de sempre, i amb ajustaments i noves idees ens trauran de la crisi". És dels que creuen que la tan temuda deslocalització, que ha fet pensar en el risc d'una desertització industrial del país, és una mena de moda passatgera: "A mitjà termini, quedarà clar que no és eficient fer viatjar la mercaderia amunt i

Quan l'economia d'Alemanya es recupera, la de Catalunya també ho fa

JOAN TRULLÉN
DIRECTOR DE L'IERMB

avall."

En opinió de Joan Molins, conseller delegat de Ciments Molins, és clar que "la indústria es manté si l'empresa té clar que fer bona feina està per damunt d'obtenir beneficis, però cal eliminar entretrebancs administratius perquè la indústria s'estableixi". En el camp fiscal, i hi ha molts industrials que pensen igual, "si bé cal que no pagui l'impost de societats qui reinverteix en economia productiva, cal augmentar els im-

Diverses expectatives dins d'un futur condicional

L'estudi *Prospectiva de la indústria catalana 2018* que el Departament d'Innovació, Universitats i Empresa ha encarregat a la consultora BIPE dissenya futurs alternatius per a la indústria catalana. En el cas de la branca agroalimentària, recomana al sector que s'obri al món, i arribi a obrir els seus propis canals de productes gourmet, per tal de resistir l'entrada d'importacions. Quant al tèxtil, que ha estat objecte

d'un dur ajustament en els darrers anys, la millor solució, dins d'aquest exercici d'anticipació, és desenvolupar tèxtils intel·ligents, ecològics o productes personalitzats, i així la pèrdua de valor afegit, que va ser de cinc punts anuals entre els anys 2000 i 2007, podria ser només del -2% el 2018.

En el sector químic, la indústria catalana ha de cuinar per no perdre valor afegit, i per això ha d'adreçar-se als

mercats de més futur, perquè minva la demanda de química base. En farmàcia, pot ser un filó de creixement la demanda de productes no sotmesos a prescripció.

La posició de més futur per a les empreses d'automoció catalanes és la d'inserir-se en els nous comportaments de mobilitat.

També poden optar per inscriure's en cadenes de valor globalitzades, tot especialitzant-se en alguns

components o mòduls.

En materials de construcció, o s'estimula notablement l'exportació o es juga a fons en els mercats de renovació i manteniment dels parcs d'habitatges.

En l'estudi de BIPE, si la indústria catalana no es resitua, el creixement de l'economia serà de l'1,4%, mentre que serà del 3,9% si les empreses innoven i els mercats europeus es recuperen.